

අධ්‍යාත්මික ප්‍රේමය

බාහිර වේගය අභ්‍යන්තර වේගයක් දක්වන පැහැදිලි සලකුණක් ව මම විශ්වාස කරමි.

එහෙයින් ඔබේ බාහිර වේගය තුලින්, වේගයේ වී ඇති අභ්‍යන්තරය දැක ගැනීමට මම වැයම් කළෙමි.

අද දින මා ඔබේ හදවතට එනුයේ ඔබටත්, ඔබේ දෙනෙතටත් නොදැනෙන ලෙසිනි. ඔබේ එකම එක වචනයක් තුලින් අද මා පිටිබියේ ඔබේ හදවතේ මෙතෙක් මගේ ඇස් නොහැසුණු අදුරු පෙදෙසකටය මෙතෙක් කල් ඔබ ඔබේ හදවතේ ඒ අදුරු කොටස, මගේ දෙනෙතින් උවමනාවෙන්ම වසන් කල බවක් මට හැඟුනි ඔබේ මුළු හදවතින්ම මා දුටුවේ දැන්ය මා වෙනුවෙන් ඔබේ හදවත සිසිල් වී ඇති බව ඒ මොහොතේ මට දැනුනි අතීතයේ ඔබෙන් මවෙත හැඟුණේ මිහිරි තම උසස් තම අධ්‍යාත්මික ප්‍රේමයක් නොව බොහෝදු ප්‍රේමයක තාවකාලික උනුකුමක් ඒ උන මොහොතේ මම දැක ගනිමි.

"අධ්‍යාත්මික ප්‍රේමය" එය ඔබට නුතරුද ? එහෙත්, එය ජීවිතයේම එකම හරය බව මම සිතුවෙමි. ඒ නිසාම ඒ උසස් ප්‍රේමයෙන් මම ඔබ පිදුවෙමි.

අධ්‍යාත්මික ප්‍රේමය ඇති තැන ඇත්තේ ලබා ගැනීමේ භෂ්ණාව නොව දීමේ පරිත්‍යාගශීලීත්වයයි.

අද දින, මේ මොහොතේ, ඔබේ ඇරුත් පුත් බොහෝදු ප්‍රේමය දැක්මෙන් මගේ හිත ලේපාවෙන් මුසපත් වුනද, ඒ ප්‍රේමය කෙලවර වී තිබෙනු දැක්මෙන් හදවත සැහැල්ලු වී ගිත ප්‍රීතීමත් කළේය.

ඔබේ සැලකිලි මගේ ඇතිවී නැතිවුන බොහෝදු ප්‍රේමයට විලිඳුරු වශයෙන් මගේ නියලු සිවෙත් පැන හැඟුණේ සදාකාලික වූ අධ්‍යාත්මික ප්‍රේමයයි.

ඒ නොහැසෙන අධ්‍යාත්මික ප්‍රේමය මුළු සසර පුරා බවයෙන් බවටය මබට ලැබෙමින් ගමන් කරනු ඇත.

මාලා කරුණානිලක

සදමන් - බැඳී පෙම

මල් දමින් එනු දනුති අමෝගා නෙදවත් දෙසින් විපරම් කරයි මල්පොරා

නොකුටිය සලා මලේ පපා පැයායන දෙතොලින් පා මදහසක් විවර කලෙම් මා හද

වැඳී ඒ මල් හි සැර වැහිලෙන පෙම් දහරා කාහට පුදන්නද මගේ පෙම්බර සැමියාට මිස

ලසන්මී ගුණරත්න

සෞභාග්‍යමත් නව වසරක්

සම්මා සම්බුදුන්ගේ දහමෙන් දැනෙමින් ගොවන් බිහිවේවා ! සිත් සෞභාග්‍යය සතුට සොම්නස ශුභ නව වසරකට පා තබනු
තබන තබන පියවර පය බිම සාමය සාම්ප්‍රදාය ගොව රජ කායික මානසික සුවසෙත ලං මිනිසත් ශුභ දහම් දස දෙස පැතිරේවා
කෝවතු බව බෝග සම්පත් රන් මිණි බිහිප සම්පත් හිනි මිනිස් ශ්‍රමයේ උපරම් වල දුප්පත් දුබ් දොම්නස් දුක් දුරු වේවා
පොදු ජනයාගේ හිත සුව සහනය ආර්ථිකය සවිමත් යදමත් ඉසුරුබර ගොවන් තැනුමට මග පාලන තත්ත්‍ව බිහිවේවා ! දස දෙසින
දිය ගොඩ ගුවන් අහඟුරු සැම අවු වැසි සුලං පීඩනයන් රෝ දුක් වංශගත හිනිබිය බිය සැක සිත් තැවුල් සැමගේ පහ වේවා
ජාති කුල වාද සේදන් ඉවත සම්භීය සම්ප්‍රදාය සහජීවනය පරිහිතකම් සිතුවිලි හද ඇති නව වසරේ ජීවත් වෙමු සැදැහැන ලමින් තුබුන් කරමින් සිහින්

සෙනෙහෙලතා රත්නායක ග්ලේන් වැඩර්ලි

අවදි විම

හමුවනු ඇතිදේලේම සිතින මහදිර මෙඳු කබල් බස් රියේ සිට යුරෝ දික් විජය කලා වූ පෙම් බසට රැවටී මනෝ පුත් රුවන් තැනුවා වූ ඔබ හැරුණු ගිය විට නිහඬයි මහ පොළවට වැටුණා වූ ගහන ප්‍රේමවන්ති මො.....

මධු වර්ණාකුලසූරිය

මුතුන් කඳුලකි

වෙරළ සිප සිප තබන රළ පෙළ ළවැලි බිඳ බිඳ සොරා ගෙන යති
එවැලි සඟවා මුතුම තනවා යමින් වෙරළට සිලිණ දී යති සදා ළඟ හිඳ වැළඳගන්නට නොතැකි ලෝකෙක මුතුන් කඳුලකි ,,,,,,,

පැතුම් නොපතම්

සැබි කිරණ වැඳී පෙනින් මැලවුණි හිතත් රඳී රිඳිසුසුම් ලං වුනි
හවස වට වැසී රැසට තෙම් තෙම් එමල හිතැනුණි දුක නොදැන් මෙහි
පැතුම් නොපතම් සිහින නොදකිම් සිහින් මිම්භිලි මලෙන් මතුරිණි

මාලිනි විජේසේකර

අසතුටු කඳුළු

අබිසෙස් ලැබූ කල දහසක් පරදා තෙමුවේ මහෙ කොපුල් තල සතුටු කඳුළු නොව උණු දුක් කඳුළුව

පැළඳී කිරුළ හිර වැඩි වුන හිස නොවේ ඔල්වරසත් තත් බිහිරි කල හිස නොවේ

දෙපසින් සිටී දෙදෙනා දුක් කාදු දුරු කලා ඔබ මාලක නැති තනිය මිදකින් හෝ

වැසී නැති ගෙරවුම් නැති වීදුලිය හිරුකාර කලා මිස රතුකලේ නැත මාගෙ දෙනෙත

මානද රිදවුයේ නැ මේ කිසිවක් සුපිපි සිසා මල් උයනක් මැද මාදුටු බිබේ මැලවුන මුහුණ තරම්

පැතුමත් ගලා වැසී මා හිල්වන පැසසුම් සසුරක එනමුදු පෙම්බරයාණනි ඔබේ මුළුත් නැති පැතුමත් මට නැත අහගේ

ඩබ්ලිව් ජයන්ත අප්පා

අම්මා මගේ අම්මා

දුරුවන් දස දෙනෙකු බිහිකර මේ දුක්විඳ හදා පොවලා ලේ කර බිවී ඒ කිරේ භාය නොඅඩුව දිවිමිනියෙන් රකිම් පත්සිල් ඔබේ

පත්සිල් අකුරුම රැකි පෙම්බර අටසිල් පොහෝ දින සුරැකු මගේ පත්සල් ගියේ පිරිවර සමගින් තරුමල් ගොමුවේ පැයු පුත්සැද

ලෝමිතයේ වෙලා නැත ඔබ කිසිදා මල්මල් සිතනවෙන්නෙයි හිනි කල් වල්පල් කිසිත් නැත මුවහින් බුදුගුණ සුඳුමයි ඔබගෙන්

අවසන් සමය ඔබ මා ලඟ සිටින දිනෙකදී ඔබට ගෙන ගොස් මා ලිඳ නාචන විටදී මා වෙත නෙත් යොමා කීවා පුයේ ! හැන පටි - බිවි - කිරි

එනමින් කියනවිට මා දුටුවා කැලැලි ගලනවා ඔබේ දෙනෙතින් අහසට දෙඅත් ඔසවා ඒ දිනෙ පැතුවා වසින්ට රත් මසු මට

ඔබේ ගුණ සුවදා තාමත් දැනෙනවා ඔබේ සුදු මුහුණ සැමදා පෙනෙනවා අල්ලා මා අතීන් මා දෙස බලා අවසන් හුස්ම ගෙවී හැටි මැවෙනවා

පැතුමේ අම්මේ ඔබ මොක්පුර හිටත් මට නැතෙහුයේ ඔබ දෙවි ලොව උපන් මතු මතු ජාතිවලදීත් ඔබ මගේ දේවතා උපදින්න ඒ මගේ හද

මා මල දිනෙක මගේ හදවත විවර බැලුවොත් එබී එහි ඇති යටි අත්කිසිවක් නොවෙයි දිස්වන්නේ අම්මා මගේ අම්මා යන පද

බිහිවී ඔබේ කුසින් තුන්වසරක් බිවේ ඔබේ යන ගුණ පිරි කිරි එනිසා මෙමා ගුණ නැණ බලවී ඔබ පැතු සියළු දේ මා ඉටු කළේ

උපදින සසර ගමනෙහි අවි එක ලබමින් ඔබේ යෙහෙයන හැලවී උයමින් අසම සම සම්බුදු බණ හිටත් පානමු බිලිගොම එන

ජේ. සු. වයි. ද. සිල්වා

පහනී වැට

The truth

I see a willow in the valley As I go pass it in the morning A shrub filled with bloom So beautiful and fresh

I admire the picture The beauty it adds to the nature Only a poet or an artist would capture All the detail of the texture

As time goes by In seconds minutes and days The flowers yet so beautiful Loses its colour and grace

It's no more a delightful sight Oh ! what a pitiful sight It doesn't seem right The beauty faded so quite

I realize this is life There is nothing permanent or shines Everything seems to destroy This is the circle of life.

Subashini Buddhasiri Berwick The valley As I go pass it in the morning A shrub filled with bloom So beautiful and fresh

I admire the picture The beauty it adds to the nature Only a poet or an artist would capture All the detail of the texture

As time goes by In seconds minutes and days The flowers yet so beautiful Loses its colour and grace

It's no more a delightful sight Oh ! what a pitiful sight It doesn't seem right The beauty faded so quite

I realize this is life There is nothing permanent or shines Everything seems to destroy This is the circle of life.

Subashini Buddhasiri Berwick